

ВЕТРОЕНЕРГИЕН ПАРК В МОРЕТО: ГЛЪДКА СВЕЖ ВЪЗДУХ ЗА НОВИ КАРИЕРИ

Възобновяемата енергия от вятърни турбини в морето се превръща в един от най-важните енергийни ресурси в Европа. Това означава нови възможности за работа за специалисти, работещи на височина. Petzl решават да открият и споделят какво е да работиш тази вълнуваща професия през очите на опитния професионалист Одила Гертнер.

Производството на електричество с помощта на вятърна енергия придоби особена важност, не само с цел да допринесе за Европа без CO₂, но и от икономическа гледна точка. Германия е ключов играч във вятърната енергийна индустрия. В допълнение към изграждането на вятърни турбини, новите предизвикателства включват поддръжката и ремонта на вятърните паркове. Такъв е и случаят с морските вятърни паркове *DanTysk* и *Sandbank*, управлявани от швейцарската компания *Vattenfall* на германското крайбрежие на Северно море. Със своите 152 турбини, при подходящи условия тези вятърни паркове могат да генерират два пъти повече мощност от 288 мегавата (MW) и по този начин да осигурят енергия за общо 800 000 домакинства. Ако една вятърна турбина се повреди поради технически причини, финансовите загуби са огромни. Следователно специалистите трябва да съсредоточат цялото си внимание върху готовността и поддръжката на системата. Те трябва да имат много високо ниво на техническа компетентност, както и да са добре запознати с техниките за работа на височина и въжен достъп.

Petzi се срещна с Одила Гертнер на морския вятърен парк *DanTysk*. Одила е лидер на техническия отдел на вятърните паркове *DanTysk* и *Sandbank*, собственост на компаниите *Vattenfall* и *Stadtwerke München*. Експерт по автомобилна техника, бивш ветрови техник и геодезист, както и техник с трето ниво въжен достъп, Одила е идеално квалифицирана за тази работа. Освен това тя е преминала обучение по дихателна защита и като ръководител на екип за спешно реагиране, както и обучение като асистент на хеликоптерна площадка на кораб HDA (*helicopter deck assist*). От 2015 г. тя редовно живее и работи в двуседмичен цикъл в средата на Северно море, на около 90 километра от сушата. Специално предназначена корабче (*CTV – Crew Transfer Vessel*) транспортира Одила и нейните колеги техници за около 3 до 3,5 часа на всеки 14 дни до платформата, където живеят и работят (*OAP – Offshore Accommodation Platform*). След това те пътуват ежедневно до вятърните турбини, ако условията на вятъра и вълните позволяват. Два вятърни парка се ръководят от там: *DanTysk* с 80 вятърни турбини Siemens SWT 3,6 MW и *Sandbank* със своите 72 SWT турбини 4,0 MW.

Добре дошли в света на морските сервизни техници

Всяка смяна е с продължителност 12 часа – това е дълъг ден. Одила знае, че много техници, преминаващи през 14-дневната офшорна смяна за първи път са доста изморени в края ѝ. Работният ден на техника започва в 6:30 а.м. с ежедневния инструктаж: кратка среща за обсъждане на задачите за деня, покриване на специфичните подробности и преглед на указанията за безопасност. Всичко се комуникира на английски език. Екипите за инсталиране често се състоят от немски и датски техници, но „има и изцяло немски и изцяло датски екипи, както и техници от няколко други националности,“ обяснява Одила. Но нормата е комбинация в стил „DanTysk“. След тази среща, която отнема от 5 до 15 минути, техниците се подготвят за деня. Точно в 7 часа сутринта първата транспортна лодка пристига, за да вземе техниците. През зимните месеци, те биват транспортирани до работните им станции с хеликоптер, защото условията в Северно море често не позволяват пътуване с лодка.

От трима до шестима техници могат да работят едновременно. „Основният екип обикновено се състои от трима души. Спасителното оборудване е предназначено за максимум шест души. Нашата основна грижа е да изпратим техниците с точното

количество оборудване“, обяснява Одила, тъй като пространството на платформата е ограничено. Операциите разчитат на екипна работа и подход „Безопасността е на първо място“, който се отнася до всички. Координиращите действия на Одила играят важна роля. Когато работата се извършва извън платформата или когато се сменят големи компоненти, техниците не трябва да работят отдолу. Рискът нещо да падне от голяма височина е твърде голям.

Всички техници, работещи с вятърни турбини, трябва да са преминали обучение за оказване на първа помощ. Все още има нужда от създаването на височинни спасителни екипи за платформите, които екипи да бъдат снабдени със специални лодки, които да ги транспортират до мястото на инцидента възможно най-бързо. В резултат на това Одила и нейните колеги обръщат особено внимание на редовните спасителни тренировки, наречени „инсценирани спасителни сценарии“, които се практикуват на място. На спасителите от брега може да им отнеме до един час да пристигнат на място, дори и с помощта на хеликоптер.

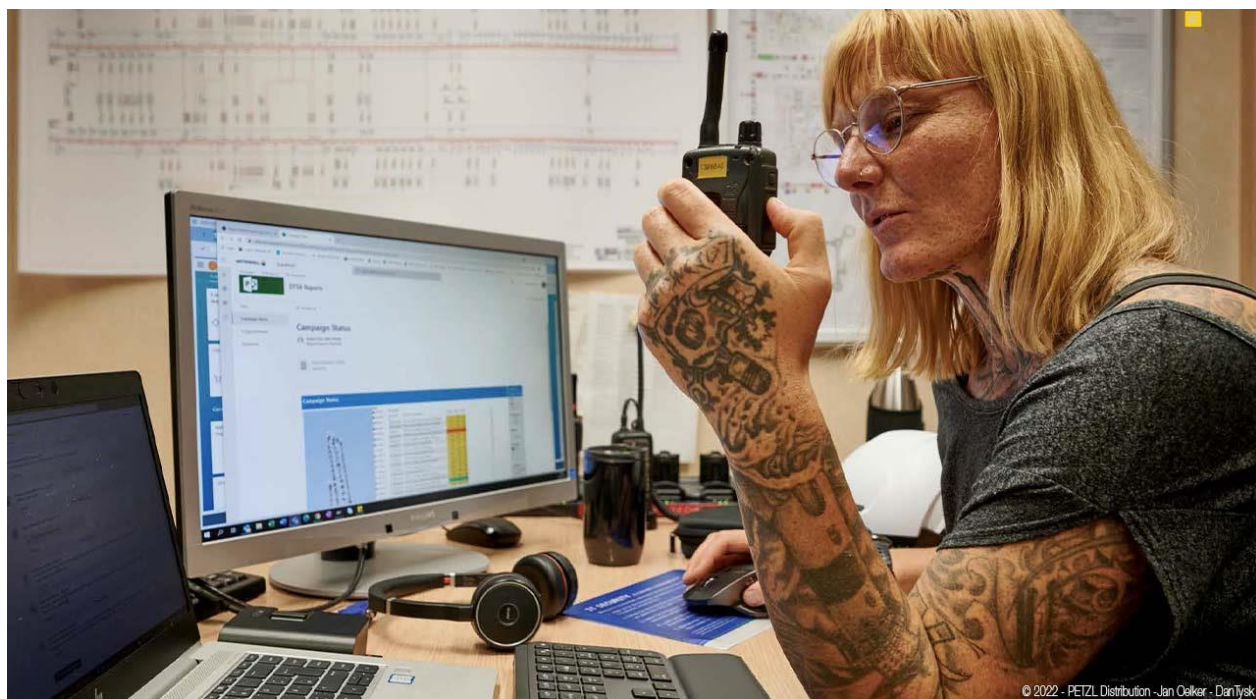
Вятър, Вълни, Концентрация и Комуникация

Комуникацията е основен приоритет при работата с вятърни турбини. Постоянният обмен с колеги относно всички етапи от работата в продължение на дългите дни е изтощителен. Вълните, морските пръски и вятърът също изтощават нервите и тялото, както и високата сложност на задачите. Тук не е възможно да се отскочи набързо до магазина, ако нещо е необходимо. Техниците трябва да умеят да се адаптират и да намират решения. Работата е физически натоварваща и често изисква специалистите по възен достъп да са добре запознати с правилното използване на ЛПС. В морето се изисква използването на ЛПС при трудни метеорологични условия, както и носенето на спасителни костюми, които предпазват от ниски температури, вятър и в случай на падане в студената вода. Одила изчислява, че техниците носят със себе си 10 килограма оборудване. Освен това има ежедневните трансфери с лодка, заради които много работници в началото се борят с морска болест!

Микрокосмосът на морската платформа за настаняване

След десет часа работа, транспортната лодка се връща, за да прибере техниците обратно до платформата за настаняване. Що се отнася до Одила, тя тепърва трябва да анализира напредъка на екипа, за да се увери, че се движат в съответствие с графика и да планира следващата операция. Всичко това зависи от предстоящото време, вятър и вълни. Природата е часовникът тук. За да спестят време на следващия ден, техниците подготвят оборудването си веднага щом се върнат. Най-накрая работният ден приключва.

Платформата е божи дар за техниците, с фитнес зала, бiliarдна маса, джаги, всекидневна с големи дивани и, разбира се, кухня. Всеки разполага със собствена стая от 12 кв.м със санитарен възел. Да имате пространство за себе си е важно, особено когато метеорологичните условия не са благоприятни. Когато вятърът и високите вълни затруднят твърде много работата по турбините, работниците може да останат вътре няколко дена.

Кабинна треска? Това никога не е било проблем за Одила. Някои техници използват лошото време между, за да учат. Други си носят плейстейшъни, за да си запълват времето. Платформата за настаняване разполага с високоскоростен интернет, което прави смяната в открито море много по-поносима. Много хора се възползват от това, за да се свържат виртуално със семействата си. Има дори определени часове за пожелаване на лека нощ. И няма никакви ограничения като преди. Одила все още си спомня времето, когато всички са живели на шлеп и са имали ограничена връзка с външния свят. „Много ми харесваше: общността, разговорите, близостта, контактът, това наистина беше нещо специално. Но все пак е по-добре да спиш без възбуждането на морето – стомахът и чувството за баланс го оценяват!“

„Правим много планове, но те са винаги гъвкави, за да можем да ги променим при необходимост. Трябва да си в хармония с идеята да живееш в микрокосмос наред Северно море. Това е простицък живот, който се състои от работа, чакане, наслаждаване на красиви изгреви и залези, и от време на време наблюдаване на делфини и морски свинчета, които плуват щастливо покрай лодката.“ Животът в морето е изцяло въпрос на гледна точка.

Думи от Суса Шрайнер